

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1301/2024
08.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Тајјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Дејана Атанасовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр. 176/23 од 13.12.2023. године и Вишег суда у Врању 4Кж1. бр. 32/24 од 11.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Дејана Атанасовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр. 176/23 од 13.12.2023. године и Вишег суда у Врању 4Кж1. бр. 32/24 од 11.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр. 176/23 од 13.12.2023. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, изречена јој је условна осуда и то тако што је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању 4Кж1. бр. 32/24 од 11.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Врању К.бр. 176/23 од 13.12.2023. године године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Дејан Атанасовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту

законитости, побијане пресуде преиначи и окривљену АА ослободи кривице или исте укине и предмет врати на поновну одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене у захтеву указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у радњама окривљене нема противправности. У вези са изнетим наводи да из изреке пресуде јасно произилази да је окривљена оглашена кривом, јер је у присуству више лица – унука и других одраслих држала без поводца и заштитне корпе ван бокса пса мешанца жуте боје. Међутим, биће кривичног дела из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ се односи на изазивање опште опасности, дакле, заштита се односи на већи број индивидуално неодређених лица. Унуци који се наводе у изреци пресуде се не могу сматрати као лица која су била угрожена, јер су то лица која живе у тој кући и лица која су власници и држаоци пса, па се не може говорити да су испуњени објективни елементи бића кривичног дела. У конкретном случају, није била изазвана опасност за тело људи, односно других лица, а не би дошло ни до повређивања оштећеног, да је исти пратио знаке упозорења која су стајала на капији (да у дворишту постоји пас), па није требало да уклони рајбер и откључа капију. Такође, одбрана наводи да ако су у дворишту били ББ и његов млађи брат малолетни ВВ и играли се са псом онда не може бити изазвана опасност према њима када они нису трећа лица нити заштитни субјект, а пси су држани у ограђеном простору из кога нису могли сами да изађу нити су били без надзора. Даље се наводи да се не може говорити о постојању опасности за више људи, јер је наступила повреда за једно лице, а при томе није наступила опасност за више лица, у смислу наведеног кривичног дела из члана 278. КЗ, а што је и став Врховног касационог суда изражен у пресуди Кзз 524/2022 од 25.05.2022. године. При томе, првостепени суд приликом оцене изведених доказа и примене материјалног права није имао у виду одредбе члана 11. став 7. и 8. Одлуке о држању паса и мачака на територији Града Врања.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљене указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде, на страни 3, став два, три, четири, пет и страни 4 став један, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд, у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Врховни суд је имао у виду и пресуду Врховног касационог суда Кзз 524/2022 од 25.05.2022. године, на коју се бранилац у захтеву за заштиту законитости позива, али налази да став изнет у истој, није од утицаја на другачију одлуку у овом предмету, имајући у виду да се не ради о истом чињеничном стању.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић